

7. Závěr

Práce se zabývá srovnáním české, německé a rakouské trestněprávní úpravy nepřičetnosti a zmenšené přičetnosti.

Je zde poukázáno jak na podobnost tak i na rozdílnost jednotlivých úprav. Například definice zmenšené přičetnosti je nyní obsažena pouze v německém StGB. V rakouské i v české trestněprávní úpravě je tato problematika upravena doposud pouze judikaturou. Ovšem v české trestněprávní úpravě se definice objevuje v nově navrhovaném trestním zákoníku, v kterém je vymezen i pojem duševní porucha. V případě definice pojmu nepřičetnosti v navrhované právní úpravě je patrná inspirace německou i rakouskou trestněprávní úpravou.

Negativně lze hodnotit, že v nově navrhovaném trestním zákoníku u trestného činu opilství byl ponechán jeho zavádějící, a proto často kritizovaný, název. Při srovnání tohoto trestného činu s německou a rakouskou úpravou je patrný rozdíl v trestních sazbách, který navrhovaný trestní zákoník ještě zvětší. Což lze ovšem považovat za klad nově navrhovaného úpravy.

V případě ochranných opatření je patrný soulad nově vzniklého institutu zabezpečovací detence s německou i rakouskou úpravou.

Také z celkové koncepce návrhu trestního zákoníku lze pozorovat inspiraci zahraničními úpravami. Konečně bychom tak mohli mít trestní zákoník odpovídající evropským úpravám oproštěný od pozůstatků komunistického režimu.